

A mai olvasmányok összefoglalóan új, megújuló életünkről szólhatnak:

1Jn 2,12-17 biztatás minden korosztálynak, hogy az Atyát megismerés indítsa őket új életre, ami – mint korábban írja János – a kapott tanítás, a „parancsok” megtartása, megélése. Ehhez kapunk erőt, hogy legyőzzük a gonoszt = ne legyünk hajlandóak a szeretettel ellentétesen viselkedni és bocsánatot nyernék bűneink = igenis lehet újra kezdeni kudarcaink, hibáink ellenére.

János figyelmeztet, ne a világhoz kötődjünk! A világ a biológiai életünk (testünk vágyai, működése), a birtoklásvágy, a hatalomvágy, a másiknál többre jutás vágya. Ezek mind a múltó világ részei, ezekből semmit sem viszünk tovább, elkorhad, elporlad, elfelejtődik. Csak az a része örök az életünknek, ami Isten akaratával szinkron, szerintem ilyesmire gondol: hogy derűs önzetlenség, önfeladott szolgálat, jóság, szelídség...

Az ide rendelt **95. Zsoltár** is új ének zenetetésére biztat. Új éneket énekelni pedig megújult szívvel lehet. Miben állna a megújulás?

- 1) Az Urat áldó lelkeség (minden körülmények között !) – ez mindenképp megszívlelendő, és mint ókori zsidó gondolat:
- 2) a szabadító, félelmetes, csodatevő Király előtti hódolat, ítéletétől való félelem.
Jézus kitért az ilyen szerep elől, az Atyát Abba-nak, szerető apácskának mondta, akitől nem rettegnünk kell, hanem szégyenkeznünk, ha méltatlanul viselkedünk.

Lk 2,36-40 egy kis rész a gyermek Jézus legendáriumból. Jézust szülei a zsidó előírások szerint fölvitték a templomba, hogy ott mint elsőszülött fiút bemutassák és leölessék az előírt áldozati állatokat – vagyis hát szabályt követő zsidóként viselkedtek és nevelték fiukat. (itt hálával gondolhatunk e szülőkre, Jézust nevelésükre, mert hisz ugyanebben a törvényi környezetben egy Saulból gyilkos, könyörtelen keresztény-üldöző vált).

S lám, ebből az egyszerű eseményből a legenda két találkozást őrzött meg:

- egy szent életű, Isten országát váró Simeon hála-éneket zeng (ld. a zsoltár 1) pontja), és
- egy hasonló lelkületű, özvegy éveit szolgálatnak szentelő idős asszony, Anna is az eljövendő Isten Országát hirdeti.

Adventi várakozásunk és a karácsonyi ünnepek minket is megújuló énekekre és bátor újra kezdésre indítson, hisz csak az Isten akaratát cselekvő marad meg örökké !

[György Zoltán, Ajkarendek]

